

РЕШЕНИЕ

№ 6116

гр. София, 15.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **6391** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на В. Г. Т. – А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ет. 3, ап. 9 срещу заповед № РД- 16- 719 от 07.06.2012г. на главния секретар на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „забележка”. Наказанието е наложено за неизпълнение на задача за публикуване на електронната страница на министерството на доклада за дейността на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма за 2011г. и целите за 2012г. в срок до 28 февруари 2012г.

Жалбоподателката иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Поддържа становище, че не е извършила нарушение, тъй като изпълнението на задачата не е в кръга на служебните ѝ задължения по длъжностна характеристика като началник отдел „Бизнес среда” и временно изпълняващ длъжността директор „ Бизнес среда и политика за малките и средни предприятия”. Претендира заплащане на разноски за съдебното производство.

Ответникът по жалбата – главният секретар на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, редовно призован не участва в съдебното производство, не представя становище.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна

страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Оспорената заповед е връчена на 21.06.2012г., а жалбата е подадена в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма на 25.06.2012г. с вх. № 93-00-1295/25.06.2012г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От събраните по делото доказателства се установява, че В. Г. Т. – А. заема длъжността началник отдел „Бизнес среда” в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма. С допълнителна заповед изпълнява по вътрешно съвместителство и длъжността директор на дирекция „Бизнес среда и политика за малките и средни предприятия” в същото министерство.

В министерството е постъпило писмо № 03-00-61 от 21.01.2012 г. от началника на кабинета на Министър-председателя на Република България, с указания по чл. 33а и чл. 63 от Закона за администрацията, които задължават органите на изпълнителната власт всяка година да поставят цели за дейността на ръководената от тях администрация и изготвят годишен доклад за дейността на администрацията. В срок до 15 февруари 2012г. е указано да се изпратят в Министерския съвет утвърдените цели за 2012г. на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, включително целите на всички административни структури към министерството, съгласно приложение № 1 към писмото и да се изпрати доклад за дейността на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, включително на административните структури, които са част от министерството, който да отчита изпълнението на поставените в началото на 2011г. стратегически цели и приоритети, съгласно приложение № 2. Третото изрично указание в писмото е целите за 2012г. и доклада за дейността на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма за 2011г. да се публикува на електронната страница на ведомството до 28 февруари 2012г.

С писмо от 20.02.2012г., съгласувано от жалбоподателката на 17.02.2012г. са изпратени исканите доклад за дейността на администрацията през 2011г. и целите за 2012г. на хартиен и електронен носител в непълен вариант, а по-късно допълнени. Между страните не се спори, че двете указания по писмо № 03-00-61 от 21.01.2012г. са изпълнени, но не е изпълнено третото указание - целите за 2012г. и доклада за дейността на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма за 2011 г. да се публикуват на електронната страница на ведомството до 28 февруари 2012г. Те не са били публикувани до 5 юни 2012г., когато неизпълнението е констатирано по повод отговор на въпрос на народен представител при парламентарен контрол.

Спорът между страните е относно компетентността и задължението на жалбоподателката да изпълни третата възложена задача и причините за неизпълнението. В тази връзка са представени длъжностни характеристики и утвърдени правила за поддържане на електронната страница на министерството. От правилата се установява, че дирекциите, вносители на документи (разделени по компетентности) ги предоставят на дирекция „Информационно и комуникационно осигуряване”, която има задължението да ги публикува на електронната страница на министерството.

Не се спори, че жалбоподателката е била 46 дни в болнични през периода от 01.03.2012г. до 15. 07.2012г., през което време обективно не е била в състояние да следи сайта на ведомството и да контролира изпълнението на задачите. През това

време е била замествана от Ж. Д. Е., началник на отдел „Секторни анализи” в дирекция „Бизнес среда и политика за малките и средните предприятия”.

Проведено е дисциплинарно производство, изискани са и са събрани писмени обяснения от жалбоподателката. Издадена е заповед № РД - 16 - 719 от 07.06.2012г. на главния секретар на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „забележка”. Дисциплинарното наказание е наложено за неизпълнение на задачите целите за 2012г. и доклада за дейността на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма за 2011г. да се публикуват на електронната страница на ведомството до 28 февруари 2012г. Прието е че задачата е възложена с резолюция на главния секретар на М. от 23.01.2012г. върху писмо № 03-00-61 от 21.01.2012 г. на началника на кабинета на Министър-председателя на Република България. С резолюцията е определена В. Г. Т. – А. за първи изпълнител на задачите по писмото. Прието е че задачата за публикуване на целите и доклада към 5 юни 2012 г. е останала неизпълнена. Дисциплинарно – наказващият орган е приел, че за изпълнението на тази задача от страна на Т. не са предприети необходимите действия. Тя е следвало да организира своевременното изпълнение на дадените указания в писмо № 03-00-61 от 21.01.2012 г., а действията или задачите, които не са от компетентността на дирекцията да бъдат насочени по компетентност за изпълнение към съответното лице или звено в администрацията или да се изиска своевременно съдействие за изпълнение на задачата в нейната цялост. Липсата на инициатива за изпълнение на третото указание за публикуване на целите за 2012г. и доклада за дейността на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма за 2011г. на електронната страница на министерството до 28 февруари 2012г. е прието за нарушение на служебните задължения на В. Т., осъществено чрез бездействие, което е довело до уронване престижа на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма и създаване на предпоставка за критика към работата на министъра и на министерството. Прието е, че жалбоподателката виновно е нарушила чл. 21 и чл. 22 от ЗДСл, чл. 5, ал.1, ал.2 и чл.22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и чл. 8 и чл. 14 от Етичния кодекс на служителите в министерството. За неизпълнение на служебни задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация по чл. 89, ал. 2, т.1 и т. 5 от ЗДСл, на основание чл. 90, ал.1, т. 1 от ЗДСл, при спазване изискванията на чл. 91, ал. 1, чл.93, ал. 1 от ЗДСл и в сроковете по чл 94, ал. 1 от ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София - град направи следните правни изводи:

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание на служителя В. Г. Т. – А., началник отдел „Бизнес среда”, изпълняващ и длъжността директор на дирекция „Бизнес среда и политика за малките и средни предприятия” в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма е издадена от компетентен административен орган. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДСл, дисциплинарите наказания се налагат от органа по назначаването. В случая министърът на икономиката, енергетиката и туризма е упълномощил главния секретар на министерството с права на орган по назначаването за правомощията си по ЗДСл със заповед № РД-16-468/24.04.2012г. Главният секретар е компетентния дисциплинарно - наказващ орган за конкретното наказание по процесната заповед.

При издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е спазена формата по чл. 59 от АПК и чл. 97 от ЗДСл.

Съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на дисциплинарното производство. Спазен е срока по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл и изискването на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Взети са писмени обяснения от държавния служител, обсъдени в заповедта.

Обжалваната заповед обаче е издадена при несъответствие с приложимия материален закон. Дисциплинарно наказание се налага за виновно изпълнение на служебни задължения, посочени в чл. 89, ал. 2 от ЗДСл. Дисциплинарно-наказващият орган се е позовал на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл, които нарушения са изпълнение на служебни задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. По делото безспорно е установено, че има изпълнение на задачите целите за 2012г. и доклада за дейността на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма за 2011г. да се публикуват на електронната страница на ведомството до 28 февруари 2012г.

Няма доказателства обаче кой държавен служител е бил длъжен да извърши това и дали изпълнението може да бъде вменено във вина на санкционираната жалбоподателка. В длъжностната ѝ характеристика както на заемната, така и на изпълняваната длъжност няма задължения за поддържане на електронната страница на министерство и публикуване на данни в нея. Тези функции по утвърдените правила за поддържане на електронната страница на министерството са възложени на други структурни звена. От представените извлечения от деловодната система е видно, че изпълнението на задачите по писмо № 03-00-61 от 21.01.2012 г. е възлагано на различни служители, включително и с ръководни функции. От тези резолюции не може да се диференцира отговорността на всеки отделен служител, за да се приеме, че жалбоподателката има вина за това, че задачите не е изпълнена. Останалите възложени задачи по писмото са изпълнени, информация към МС е подадена в срока, макар и в непълен вариант, а по-късно тя е допълнена. На 29.02.2012г. окончателният доклад за 2011г. и целите за 2012г. са предоставени на главния секретар за одобрение. На 01.03.2012г. жалбоподателката е излязла в отпуск по болест и обективно не е била в състояние да следи и контролира работата по писмото. Следователно изпълнението на задачите за публикуване в електронната страница на ведомството не може да ѝ бъде вменено във вина. Забавянето до 29.02.2012г. е по вина на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити, които не са представили техните цели и отчети в срок. След 01.03.2012г. жалбоподателката е в болнични. По обясненията на другите служители обобщената информация до 29.02.2012г. не е публикувана, защото не е имало санкция, че е одобрена. При тези данни непубликуването на информацията на електронната страница не е в причинна връзка с действия или бездействие на санкционираната служителка. Не е доказано, че е нейно задължение да контролира движението на преписката след внасянето ѝ за одобрение. Няма данни да е информирана след завръщането си от отпуска по болест, че работата по писмо № 03-00-61 от 21.01.2012г. не е приключила. Не е доказано изпълнение на служебни задължения нито по длъжностна характеристика, нито на възложени такива. Няма нарушение и на чл. 8 и чл. 14 от Етичния кодекс на служителите в Министерството на икономиката и енергетиката и на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Няма доказателства, че поведението на служителката не е в съответствие с предписаното в правните норми. В

случая няма основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителката.

От изложеното следва, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен. Заповед №РД-16-719 от 07.06.2012г. на главния секретар на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма е издадена при липса на материалноправни предпоставки относно твърдяното от административния орган нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т.5 от ЗДСл, предвид налагането на дисциплинарно наказание за нарушение, чието извършване не е доказано.

При този изход на спора и предвид изричната претенция, заявена от процесуалния представител на жалбоподателя, на В. Г. Т. – А. следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 17 - ти състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Заповед №РД- 16- 719 от 07.06.2012г. на главния секретар на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма по жалба на В. Г. Т. – А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ет. 3, ап. 9.

ОСЪЖДА Министерството на икономиката, енергетиката и туризма да заплати на В. Г. Т. – А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ет. 3, ап. 9 сума в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: